



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobce: L. N. V.**, státní příslušník Vietnamské socialistické republiky, bytem x, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2015, č. j. MV-15814-3/SO/sen-2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2015, č. j. MV-15814-3/SO/sen-2014, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12.228 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou zdejšímu soudu dne 23. 7. 2015 se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci k novému projednání. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra ze dne 5. 4. 2013, č. j. OAM-46522-15/DP-2012 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastaveno správní řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce za účelem podnikání.

Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Tvrdí, že žalovaná zamítla jeho odvolání, aniž by jej vyzvala k odstranění vad odvolání spočívajících v chybějících náležitostech dle § 82 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolání musí mimo jiné obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí či

předcházejícího řízení. Tyto zákonné náležitosti odvolání žalobce neobsahovalo a žalovaná jej k odstranění vad odvolání nevyzvala dle § 37 odst. 2 správního řádu a odvolání zamítla. Žalovaná tak nemohla splnit svou povinnost přezkoumat napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jak jí ukládá § 89 odst. 2 správního řádu. Žalobce podal blanketní odvolání, v němž uvedl pouze argumenty ke včasnosti podaného odvolání, neboť prvostupňové rozhodnutí bylo chybou pošty doručeno osobě odlišné od žalobce. Žalobce tak předpokládal, že po uznání včasnosti podaného odvolání jej žalovaná vyzve k odstranění jeho vad spočívající v nedostatku odůvodnění. Žalovaná však tohoto neučinila a odvolání zamítla. V petitu žaloby se žalobce domáhá také zrušení prvostupňového rozhodnutí.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že nebylo její povinností vyzvat žalobce k odůvodnění jeho blanketního odvolání, neboť sám žalobce podané odvolání ze dne 27. 5. 2013 třikrát doplnil, a to podáními ze dne 24. 7. 2013, 12. 9. 2014 a ze dne 28. 11. 2014. To, že se v těchto doplněních omezil pouze na námítky týkající se otázky nesprávného doručení prvostupňového rozhodnutí, nemůže jít k tíži správního orgánu. Žalobce nijak nevysvětlil, z jakého důvodu již správnímu orgánu I. stupně nepředložil potvrzení finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, na základě čehož bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno. Žalobce mohl své odvolání doplnit sám a nebylo tak povinností žalované vyzvat žalobce k upřesnění toho, co má doplnit, tím spíše, když je zastoupen advokátem znalým práva. Žalovaná dále uvedla, že tato povinnost nevyplývá ani z konstantní judikatury a odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. Ca 298/2008 – 52 (pozn. správně č. j. 5 Ca 298/2008 - 52), v němž je uvedeno, že pokud odvolání obsahuje jeden dostatečně specifikovatelný, konkrétní, projednatelný odvolací důvod, je projednatelné. Dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2014, č. j. 9 A 2/2001 – 59 (pozn. správně č. j. 9 A 2/2011-59), dle nichž je správní orgán povinen vyzvat účastníka řízení k odstranění nedostatků blanketního odvolání pouze v případě, kdy je odvolání neprojednatelné, tedy neobsahuje žádný odvolací důvod, což ovšem nebyl případ žalobce. Jeho blanketní odvolání bylo doplněno o odůvodnění, a to jeden odvolací důvod, který byl dostatečně konkrétní a projednatelný. Odvolání mělo veškeré zákonné náležitosti. Žalovaná tak neměla povinnost vyzvat žalobce k doplnění odvolání.

V replice k vyjádření žalované žalobce uvedl, že argumentaci žalované založenou na shora uvedené judikatuře Městského soudu v Praze a Nejvyššího správního soudu považuje za nepřipadnou, neboť tvrdí, že nebylo povinností žalované vyzvat žalobce k odstranění vad, pokud jeho odvolání obsahovalo jeden odvolací důvod. K tomu žalobce dále uvádí, že odvolání je projednatelné, pokud obsahuje alespoň jeden dostatečně specifikovaný a konkrétní odvolací důvod ve smyslu § 82 odst. 2 s. ř. s. vztahující se k samotnému napadenému rozhodnutí. Žalobce však ve svém odvolání argumentoval pouze k zachování lhůty k odvolání, nikoliv k rozhodnutí jako takovému.

K návrhu žalobce byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2015, č. j. 45 A 10/2015-18, přiznán žalobě proti napadenému rozhodnutí odkladný účinek.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

Dne 31. 7. 2012 podal žalobce Ministerstvu vnitra žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání (účasti v právnické osobě s dobou platnosti do 14. 8. 2012) ve smyslu § 44a a § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). K žádosti nepřipojil veškeré

požadované náležitosti, na základě čehož byl podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzván k odstranění vad své žádosti. Výzvu k odstranění vad žalobce osobně převzal dne 10. 8. 2012. Žalobce však nedoložil veškeré požadované doklady, a sice potvrzení finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatků na fyzickou osobu, na základě čehož bylo usnesením Ministerstva vnitra č. j. OAM-46522-15/DP-2012 řízení zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Rozhodnutí bylo doručeno na adresu žalobce x, kde bylo převzato osobou, která dne 15. 4. 2013 podepsala doručenkou. Na rozhodnutí byla následně vyznačena doložka právní moci dne 2. 5. 2013.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 27. 5. 2013 blanketní odvolání s tím, že ho odůvodní do 15 dnů od nahlédnutí do správního spisu. Následně doplnil dne 24. 7. 2013 odvolání, v němž uvedl, že žalobce prvostupňové rozhodnutí osobně nepřevzal, neboť tuto zásilku dne 15. 4. 2013 převzal jiný státní příslušník Vietnamské socialistické republiky, který u žalobce tři měsíce bydlel. Tato skutečnost plyne i z porovnání podpisu na doručence rozhodnutí, který je zjevně odlišný od podpisu žalobce na ostatních listinách založených ve spise. Jakmile byla zásilka předána ubytovaným žalobci, podal tento proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, a to v zákonné lhůtě dle § 83 odst. 2 a § 84 odst. 2 správního řádu. Žalobce měl za to, že se jednalo o pochybení pošty při doručení, které nemůže jít k jeho tíži. Dalším doplněním odvolání ze dne 12. 9. 2014 žalobce identifikoval osobu, která převzala rozhodnutí prvostupňového orgánu jako pana N. D. Ch., kdy podpis na doručence „Ch.“ mnohem více odpovídá jemu než žalobci. Doplněním odvolání ze dne 27. 11. 2014 pouze rekapituluje důvody včasnosti podaného odvolání a žádá o brzké rozhodnutí o včasnosti podaného odvolání a současně i o meritorní rozhodnutí o podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

O podaném odvolání rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím dle § 90 odst. 5 správního řádu tak, že odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí se zamítá a prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje. Žalovaná se nejprve zabývala včasností podaného odvolání. Porovnáním podpisů žalobce založených ve spisu a na doručence rozhodnutí prvostupňového rozhodnutí došla žalovaná k závěru, že je možné přisvědčit námitce žalobce, že doručenkou podepsala osoba odlišná od žalobce. S ohledem na uvedené postupovala dle § 84 odst. 2 ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu a posoudila odvolání jako včasné, podané v zákonné devadesátidenní lhůtě. Dále žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí a průběh správního řízení, které vydání prvostupňového rozhodnutí předcházelo v rozsahu dle § 89 odst. 2 správního řádu. Zjistila, že správní orgán I. stupně vyzval dne 7. 8. 2012 žalobce, aby ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy doložil následující doklady: doklad prokazující úhrnný měsíční příjem podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, potvrzení příslušného finančního úřadu o neexistenci vymahatelných nedoplatků a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o neexistenci splatných nedoplatků na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Žalobce byl řádně poučen, že v případě nedoložení těchto dokumentů bude řízení zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, současně bylo řízení dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno usnesením ze dne 7. 8. 2012, č. j. OAM-46522-7/DP/2012. Výzva byla žalobci doručena dne 10. 8. 2012. Žalobce však ve lhůtě, a ani do vydání prvostupňového rozhodnutí nepředložil potvrzení příslušného finančního úřadu o neexistenci vymahatelných nedoplatků podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalobce tedy neodstranil v určené lhůtě podstatné vady žádosti, které bránily v pokračování v řízení. Tento doklad nebyl předložen ani v rámci odvolacího řízení.

Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podaná oprávněnou osobou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, napadené rozhodnutí v mezích žalobního bodu

přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

V projednávané věci se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Jako jediný žalobní bod namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že žalovaná rozhodla o blanketním odvolání, aniž by vyzvala žalobce k odstranění vad odvolání, spočívajících v chybějících náležitostech dle § 82 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolání musí mimo jiné obsahovat údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí či předcházejícího řízení. Tyto zákonné náležitosti odvolání žalobce neobsahovalo a žalovaná jej k odstranění vad odvolání nevyzvala dle § 37 odst. 3 správního řádu a bez dalšího odvolání zamítla. Žalobce uvedl, že žalované v odvolání předložil argumenty k dodržení lhůty pro podání odvolání a vědom si blanketnosti svého odvolání očekával, že žalovaná nejprve rozhodne o včasnosti odvolání a následně jej vyzve k odstranění vad odvolání.

Dle vyjádření žalované odvolání obsahovalo projednatelný odvolací důvod, který je dostačující pro řádné rozhodnutí o odvolání, aniž by bylo třeba vyzývat žalobce k uplatnění dalších odvolacích důvodů, přičemž odkazuje na judikaturu týkající se postačujícího jediného odvolacího důvodu k projednání odvolání.

Soud se tedy nejprve musel zabývat tím, zda podané odvolání včetně jeho následných doplnění bylo odvoláním blanketním či zda odůvodnění včasnosti podaného odvolání je odvolacím důvodem, jak tvrdí žalovaná.

Při posouzení soud vyšel z právní úpravy správního řádu ve znění účinném do 28. 7. 2016. Podle § 82 odst. 2 správního řádu věty první musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Podle § 37 odst. 2 věty první správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Podle § 93 odst. 1 správního řádu se ustanovení § 37 správního řádu použije na odvolací řízení obdobně.

Soud se ztotožňuje s tím, že „*samotná etymologie pojmu „blanketní“ již značí takové podání, které je „prázdné“, tj. neobsahuje žádné důvody,*“ jak mj. uvedl Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 2. 11. 2011, č. j. 5 Ca 298/2008 – 52. Zároveň má však za to, že je třeba výraz „blanketní“ vykládat v souvislosti s § 82 odst. 2 správního řádu, tedy blanketní bude takové odvolání, které neobsahuje právě náležitosti (resp. odvolací důvod) ve smyslu uvedeného ustanovení. Posuzování včasnosti odvolání je základní podmínkou, aby se soud mohl náležitostmi odvolání vůbec zabývat, v opačném případě by totiž odvolání zamítl dle § 92 odst. 1 správního řádu. Ohledně dodržení lhůty pro podání odvolání je správním řádem stanoven oddělený samostatný postup, jak tuto podmínku řízení posuzovat dle § 83 a násl. správního řádu. Správní orgán dodržení lhůty k podání odvolání posuzuje z úřední povinnosti a odvolatel nemá v běžném řízení povinnost dodržení této lhůty jakkoliv prokazovat, resp. pokud v tomto speciálním případě žalobce podal argumenty k dodržení lhůty, nelze k tomu přihlížet jinak, než jako k argumentaci k naplnění podmínky řízení, za níž správní orgán mohl rozhodnutí meritorně posoudit. Argumentací k dodržení odvolací lhůty se žalobce pouze

domáhal projednání podaného odvolání, avšak nenamítal tím rozpor rozhodnutí s právními předpisy, nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Žalobce nikterak rozhodnutí nenapadal ani nenapadal řízení, které mu předcházelo. Žalobce napadal procesní postup po vydání rozhodnutí, a to závěr správních orgánů o běhu odvolací lhůty s poukazem na pochybení v doručení, tedy jako jedinou námitku uvedl nesprávný postup při doručování, k čemuž však došlo až *ex post* po vydání rozhodnutí. Na základě shora uvedeného tuto argumentaci k dodržení odvolací lhůty nelze posoudit jako odvolací důvod ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu.

Soud se tak neztotožňuje s názorem žalované, že námitka včasnosti podaného odvolání je odvolacím důvodem, která odvolání nečiní blanketním. Žalovaná přistupovala k odvolání čistě formálně, aniž se zabývala tím, zda uplatněná námitka žalobce je materiálně odvolacím důvodem a tedy zda jeho odvolání splňuje veškeré náležitosti požadované správním řádem.

Soud tedy považuje odvolání žalobce jako odvolání blanketní, a to včetně veškerých jeho doplnění, neboť ani tato doplnění neobsahovala jediný odvolací důvod, tedy neobsahovala tvrzení, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání tedy neobsahovalo jednu ze základních náležitostí odvolání dle § 82 odst. 2 správního řádu.

Pokud jde o povinnost správního orgánu vyzvat k odstranění vad blanketního podání, resp. odvolání, je tato dlouhodobě a konstantně judikována správními soudy včetně Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, uvedl, *„že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“* (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30 publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS, z poslední doby shodně též rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 5. 2016, č. j. 51 A 2/2016, publikovaný pod č. 3312/2016 Sb. NSS). *„Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek. Účastníku řízení (ať už je zastoupen právním zástupcem či nikoli) však musí být ze strany správního orgánu dána možnost vady podání v přiměřené lhůtě odstranit“* (viz rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67).

K tvrzení žalované, že neměla povinnost vyzývat žalobce k odstranění vad podání vzhledem k tomu, že své odvolání již několikrát sám doplnil, soud uvádí, že tato doplnění měla žalovaná posuzovat materiálně, tedy zda odvolání ve znění jednotlivých doplnění splňuje veškeré náležitosti § 37 a § 82 odst. 2 správního řádu, a neposuzovat je pouze formálně jako „doplnění“ odvolání. Lze přisvědčit žalované, že žalobce měl možnost /ne však povinnost/ veškeré své námitky v odvolání uvést, když mu již z prvostupňového rozhodnutí bylo zřejmé, že nebylo předloženo potvrzení finančního úřadu o tom, že žalobce nemá vymahatelné nedoplatky, na základě čehož bylo řízení zastaveno. Zároveň žalobce neměl žádného důvodu se domnívat, že žalovaná nejprve rozhodne o včasnosti odvolání a teprve následně vyzve žalobce k odstranění vad odvolání. Toto vše uvedené, však nemá žádný vliv na to, že žalovaná byla povinna postupovat v souladu se správním řádem a ustálenou judikaturou v této věci a žalobce k odstranění vad odvolání vyzvat a stanovit mu k odstranění přiměřenou lhůtu. Soud na okraj poznamenává, že žalovaná nemá povinnost rozhodovat samostatným usnesením o včasnosti podaného odvolání. Posouzení včasnosti je již z logiky věci esenciální podmínkou projednání podaného odvolání. V tomto se jeví uváděné

přesvědčení žalobce jako účelové, neboť již ve svém doplnění odvolání ze dne 27. 11. 2014 žalovanou žádal mimo jiné o meritorní rozhodnutí, nejen tedy o rozhodnutí o včasnosti podaného odvolání.

Pokud jde o argumentaci žalované předestřenou judikaturou, uvádí soud následující: Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 5 Ca 298/2008 – 52, publikovaný pod č. 2766/2013 Sb. NSS, v němž je uvedeno, jak poukazuje žalovaná, „že pokud odvolání obsahuje jeden dostatečně specifikovatelný, konkrétní, pojednatelný odvolací důvod, je projednatelné,“ se týká pouze dostatečnosti uvedení jediného odvolacího důvodu, přičemž za těchto okolností není správní orgán povinen vyzývat odvolatele k uvedení dalších odvolacích důvodů. Zdejší soud tento závěr nečiní sporným, avšak uvedený rozsudek nepovažuje na tento případ za přílehlavý, neboť tam se jednalo o odvolání, které zcela zjevně obsahovalo odvolací důvody, a to jak hmotněprávní, tak procesněprávní, které se týkaly daného rozhodnutí. V dané věci tomu tak však není.

Argumentace žalované je založena na dostačujícím jediném odvolacím důvodu, který je projednatelný. Za těchto okolností nebyla žalovaná dle svého vyjádření povinna odstraňovat vady podání. Soud však na základě shora uvedeného dospěl k názoru, že odvolání žalobce neobsahovalo žádný odvolací důvod a jako s tzv. blanketním odvoláním s ním měla žalovaná naložit v souladu s ustanoveními správního řádu a ustálenou judikaturou. Vzhledem k tomu, že žalovaná nevyzvala žalobce k doplnění podaného blanketního odvolání o uvedení skutečností, v nichž spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, postupovala v rozporu se zákonem (srov. rozsudek Městského soudu ze dne 24. 9. 2014, č. j. 9 A 2/2011-59).

Krajský soud uzavírá, že žaloba je důvodná. Odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí nemělo náležitosti vyplývající z ustanovení § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu (odvolací důvod), z toho důvodu byla žalovaná povinna postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že měla pomoci žalobci nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzvat a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Tímto došlo ke zjevnému porušení procesních pravidel správního řízení a žalovaná zatížila správní řízení vadou, jež byla způsobilá vyvolat nezákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67).

Na tomto závěru soudu nemění nic ani argument žalované, že nebylo třeba vyzvat žalobce k odstranění vad podání odvolání „tím spíše, že je zastoupen advokátem znalým práva“. Z již citovaného rozsudku (rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67) plyne, že správní řád nerozlišuje v tomto smyslu postup správních orgánů za situace, kdy je podáno imperfektní odvolání účastníkem řízení samotným nebo prostřednictvím jeho právního zástupce. „Tuto vadu správního řízení, která bezpochyby mohla ovlivnit zákonnost rozhodnutí žalovaného, není možné zhojit tím, že stěžovatel byl ve správním řízení zastoupen právním zástupcem (advokátem). Správní řád v tomto smyslu nerozlišuje postup správních orgánů za situace, kdy je podáno imperfektní podání účastníkem řízení samotným nebo prostřednictvím jeho právního zástupce.“ Poučení o odstranění vad odvolání se tak mělo žalobci dostat bez ohledu na to, zda byl v řízení právně zastoupen či nikoliv.

Rozhodnutí žalované proto soud zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., aniž nařizoval jednání, a věc žalované podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaná vyzve žalobce k odstranění vad jeho odvolání, tedy k uvedení důvodů, v nichž spatřuje rozpor s právními předpisy, nebo

nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Teprve v případě, že žalobce neuvede žádnou námitku/odvolací důvod, projedná žalovaná blanketní odvolání v intencích dle § 89 odst. 2 správního řádu, tedy obligatorně přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo s právními předpisy, zatímco správností rozhodnutí by se zabývala jen tehdy, vyžadoval-li by to veřejný zájem. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalovaná se přezkumem prvoinstančního rozhodnutí zabývala předčasně, neboť nebyla splněna základní podmínka pro zahájení přezkumu, který byla oprávněna zahájit až po marném uplynutí lhůty ve výzvě k odstranění vad odvolání, kterou v rozporu se shora uvedenými zákonnými ustanoveními a konstantní judikaturou neučinila. *„Žalovaná tedy rozhodovala o odvolání, aniž by znala konkrétní námitky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup žalované považuje soud za zcela nepřipustný a naprosto v rozporu s procesními pravidly, která jsou zakotvena v citovaných ustanoveních správního řádu, a vyplývají z ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces“* (rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009- 53).

Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Krajský soud se dále zabýval i požadavkem žalobce na zrušení prvostupňového rozhodnutí uvedeného v petitu žaloby. K tomu soud uvádí, že dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106, *„domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, není procesním právem žalobce, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout“*. V souladu s rozsudkem NSS ze dne 26. 7. 2007, č. j. 1 Afs 57/2006 – 70 (*„...i za této situace je však jeho povinností se s tímto návrhem v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat...“*) se soud zabýval tímto požadavkem žalobce pouze v odůvodnění. Soud tak posuzoval, zda námitka žalobce, tj. vytykaná vada, pro níž rozhodnutí žalovaného ruší, tedy podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci, je napravitelná v rámci odvolacího řízení. Vzhledem k tomu, že správní orgán prvního stupně v souladu se správním řádem vyzval žalobce k odstranění vad jeho podání, není jeho rozhodnutí zatíženo vadou, pro kterou soud ruší rozhodnutí žalovaného. Soud tak uzavírá, že vytykanou vadu lze odstranit jen a pouze v rámci odvolacího řízení a na základě toho nepřicházelo v úvahu zrušení i prvostupňového rozhodnutí dle § 78 odst. 3 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 12.228 Kč. Tato částka se sestává ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč a z odměny advokáta ve výši 8.228 Kč, jež zahrnuje dva úkony právní služby po 3.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby; dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů]; dále se výsledná částka sestává ze dvou režijních paušálů jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, vše zvýšeno o částku 1.428 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek. Odměnu za sepsání návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud žalobci nepřiznal, neboť mu nic nebránilo učinit tento návrh již v žalobě. Dále pak soud žalobci nepřiznal ani náhradu za podání repliky, neboť v té žalobce pouze zopakoval svoji žalobní argumentaci a samotnému řízení tato replika argumentačně nic nepřinesla. Shora vypočtenou částku je žalovaný povinen žalobci zaplatit ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupce.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová